

ת"פ 36899/09/12 - מדינת ישראל נגד אסף דבורה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 36899-09-12 מדינת ישראל נ' דבורה

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אסף דבורה

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד נדב רייכמן

ב"כ הנאשם: עו"ד מחמוד נעמנה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות הבאות:

א. **התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע עבירה**, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

ב. **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 19.8.12, התפרץ הנאשם לבית המתלונן, בכך שפתח את הדלת, ונכנס אל הבית. בנסיבות אלו, עקר הנאשם את הכספת שהיתה בחדר השינה, אשר הכילה דרכונים, תכשיטים, 600 אירו, 3,000 ₪, פנקסי המחאות וצוואות.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. הצדדים יטענו בהתאם למתווה עונשי, שנע בין 0-18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר, כולל הפעלת מאסרים על תנאי. כמו כן, המאשימה תעתור אף למאסר על תנאי ופיצוי כספי.

תסקירי שירות המבחן

4. מתסקיר מיום 28.11.13 עולה כי הנאשם, יליד 1981, נשוי ובעל רקע התמכרותי, ולאחרונה החל לעבוד בקיוסק שבבעלותו. לחובת הנאשם 20 הרשעות קודמות. בעל רקע משפחתי קשה, התייתם מאביו כשהיה בן 6 ולשלושת אחיו רקע במעורבות בפלילים. לדבריו, לאחר מות אביו היה קושי במציאת מסגרת מתאימה עבורו, והחל במעורבות בפלילים. למד עד כיתה ד', ועד היום מתקשה בכתיבה וקריאה. בגיל הנעורים אף שהה במוסדות נעולים. לא גויס לצבא עקב עברו הפלילי. לדבריו, מאז השחרור ממאסרו האחרון, ניסה לשקם את חייו, התחתן, ניתק קשרים עם חברה שולית וניהל אורח חיים יציב יותר. במהלך שהייתו במעצר בית, הוא שולב קבוצה טיפולית בה לקח חלק פעיל, ושיתף בקשייו ובבעייתיות שבמצבו. החל מחודש אפריל '13, השתלב בטיפול במסגרת היחידה לנפגעי סמים. נמסר כי

הנאשם עומד בכללי המקום ושומר על ניקיון מסמים. משתף פעולה בהליך הטיפול ומפגין מוטיבציה בהמשך שיקומו. להערכת העובדת הסוציאלית הנאשם נמצא בשלב התחלתי, וההליך המשפטי מגביר את המוטיבציה לשיקום אורח חיו. הנאשם הודה באשמה והביע חרטה על התנהגותו. ציין כי פעל תחת השפעת סמים. רעייתו בהיריון ראשון, מביע התרגשות רבה לקראת הלידה ומעוניין לשנות את דפוסי התנהגות ולסגל לעצמו אורח חיים נורמטיבי. שירות המבחן ביקש דחייה לשם ביצוע מעקב אחר התקדמותו של הנאשם.

5. מתסקיר משלים שנערך ביום 16.2.14 עולה כי הנאשם המשיך להתמיד בהליך הטיפול במסגרת היחידה לנפגעי סמים. נמסר כי הנאשם משתף פעולה, עומד בכל כללי המקום ובדיקות שתן שנערכו לו מעידות על ניקיון מסמים. מהעובדת הסוציאלית נמסר כי הנאשם שרוי בשלב טיפולי ראשוני. על אף קשייו לבטא רגש ולהעמיק בנסיבות אשר הובילו להתמכרותו לסמים ולמעורבותו בפלילים, ניכרת מוטיבציה מצדו לטפל בבעיותיו ולשקם את חיו. אף הוצע לו להשתלב בקבוצה לרכישת מיומנויות כתיבה וקריאה שעתידה להיפתח. שירות המבחן התרשם כי הנאשם משקיע מאמץ רב כדי לעמוד בדרישות המסגרת הטיפולית, ואף מביע נכונות להמשיך בתהליך זה. הנאשם מקפיד לנהל אורח חיים תקין, נערך לקראת לידת אשתו, עובד בקיוסק שבבעלותו ונמנע ממגע עם חברה שולית. שירות המבחן ראה צורך בדחייה נוספת, כדי להתרשם יותר מעילותו של ההליך הטיפולי.

6. מתסקיר משלים שנערך ביום 3.4.14, נמצא כי הנאשם ממשיך את ההליך הטיפולי בעניינו ושומר על ניקיון מסמים. להערכת שירות המבחן, יש לתמוך התהליך שבו שרוי הנאשם, גם אם השינוי אורך זמן. הומלץ על מתן אורכה נוספת בת ארבעה חודשים.

7. מתסקיר משלים מיום 10.7.14, עולה כי הנאשם מחויבת להליך הטיפול ושומר על יציבות בניקיון מסמים. להערכת העובדת הסוציאלית, הנאשם משקיע מאמץ בחיזוק התא המשפחתי שהקים, וכן בעמידה בהתחייבויות הכלכליות שלקח על עצמו. במהלך הטיפול זהו מצבי סיכון הנלווים לניהול הקיוסק שבבעלותו, הנאשם בתגובה סגר את העסק, עבד תקופה עם אחיו וחיפש עבודה מסודרת. עוד מסרה כי ההליך הטיפולי שעובר הנאשם הינו יציב, מקדם ואובייקטיבי. הנאשם ביטא חשש מפני השלכותיה של ענישה מחמירה על האיזון שהשיג, על היציבות בעבודתו החדשה ועל יכולתו להיות תומך ומעורב בגידול בנו הרך. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם ניצל באופן חיובי את ההזדמנות שקיבל בחסות ההליך המשפטי. לפיכך הומלץ על צו פיקוח למשך שנה, לצד ענישה מרתיעה וחינוכית של של"צ. ענישה זו תאפשר לנאשם להתמיד בעבודתו ולעמוד בהתחייבויותיו כמפרנס יחיד.

ראיות לעונש:

8. עדות של הגב' יונית מילס, המתלוננת: בת 67, הגיע לביתה לאחר אירוע הפריצה וגילתה כי הכספת נעקרה מן הקיר. בבית שרר אי סדר וכתמי דם, עקב פציעת הנאשם במהלך ניסיונותיו לעקור את הכספת. הכילה פריטים יקרי ערך כספי וסנטימנטלי. מעבר לכך, הפגיעה המשמעותית מכל הינה העדר תחושת הביטחון בעקבות אירוע זה.

טיעוני הצדדים

9. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד רחל אוליבה תמם ויעל מורג, הנאשם, יליד 1981, הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן. מתחם העונש ההולם הינו בין 18-24 חודשי מאסר בפועל. לנאשם עבר פלילי מכביד מאד, ונגדו אף תלויים ועומדים שני מאסרים על תנאי בני הפעלה (1/ת, 2/ת). ישנה פגיעה חמורה בערכים החברתיים המוגנים של ההגנה על פרטיותו וקניינו של אדם. הנאשם ביצע את העבירות על רקע שימוש בסמים. הנאשם עבר תהליך שיקומי חיובי. עם זאת יש להגן על האינטרס הציבורי אשר נפגע. כמו כן, הנאשם הודה וחסך בזמן שיפוטי. המלצת שירות המבחן מהווה חריגה משמעותית ממתחם העונש ההולם. לא ניתן להתעלם מן הנזק ומעוגמת הנפש

שנגרמו למתלוננים עקב התנהגות הנאשם. יתרה מזאת, הרכוש לא הוחזר לבעליו. המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף העליון של המתחם, תוך הפעלת המאסרים המותנים, קנס כספי ופיצוי למתלוננים.

10. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד מחמוד נעמנה, הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. מאז ביצוע העבירות בשנת '12, הנאשם לא ביצע עבירות נוספות. הנאשם יליד 1981, עם נסיבות חיים קשות ומורכבות אשר הובילו אותו למעורבותו בפלילים בגיל צעיר. בעל עבר פלילי משמעותי, אך מעולם לא ניתנה לו הזדמנות טיפולית לשיקום חייו. העבירות בוצעו על רקע שימוש בסמים, כאשר מאז שילובו במסגרת הטיפולית הוא שומר על ניקיון מסמים. עתה הנאשם מעוניין בחיזוק התא המשפחתי שלו, ורעייתו ניצבת לצדו, תומכת ומטפלת בו. התסקירים בעניינו הינם חיוביים. עולה מהם כי הנאשם מקפיד להתמיד בהליך הטיפול, נמנע ממעורבות עם גורמי סיכון, לרבות סגירת הקיוסק שבבעלותו, וכן מקבל החלטות ראויות יחד עם רעייתו. שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריאח עלולה להרוס את הנאשם, אשר עבר כבר כברת דרך משמעותית. אף האינטרס הציבורי מורה על התיב השיקומי- טיפולי.

11. הנאשם הודה לבורא עולם על כך שנתפס בתיק זה, ובשל כך ניתנה לו הזדמנות של ממש לשיקום חייו. הנאשם טען כי לא ישוב עוד לבצע עבירות.

דין

12. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי המקרה דנן הינו אחד מאותם מקרים חריגים שבהם יש להעדיף את השיקול השיקומי על פני שיקולי הענישה האחרים, וזאת עד כדי סטייה ממתחם העונש ההולם, ותוך הארכת עונשי מאסר על תנאי אשר תלויים ועומדים נגד הנאשם, לצד עונשים נלווים אשר יתמכו בשיקומו ויהוו עבורו רכיבים מוחשיים בענישה.

13. במקרה דנן כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

קביעת מתחם העונש ההולם

14. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

15. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו הגנה על קניינו של אדם, על שלומו של אדם, ועל תחושת הביטחון של הציבור. מקרים מסוג זה עלולים להוביל להתפתחות אלימות של האירוע, אף אם מבצע העבירה מלכתחילה לא התכוון לכך, ואף להסתיים בפגיעה פיזית באדם.

16. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי היתה פגיעה משמעותית בערכים החברתיים המוגנים. הנאשם התפרץ לדירת המגורים של המתלוננים, שהינם מבוגרים, ועקר מן הקיר את הכספת אשר הכילה פריטים בעלי ערך כספי ורגשי רב. הנאשם ביצע את העבירות כאשר היה תחת השפעת סמים.

17. לעניין הפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור בעקבות עבירות התפרצות מסוג זה, והצורך בהתייחסות שיפוטית הולמת, יפים דברי כב' השופט י' עמית בבש"פ 45/10 **מסארה נ' מדינת ישראל** (8.1.10), אשר נאמרו אמנם במסגרת הליכי מעצר, ואולם כוחם יפה אף לסוגיית הענישה:

"... חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת

חפציו שאותם צבר בזיעת אפיו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גם בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

לעניין זה יפים אף דבריו של השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (31.12.08):

"כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר... ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

דברים דומים נכתבו על-ידי כב' השופט ס' גובראן ברע"פ 10551/09 **יורובסקי נ' מדינת ישראל** (6.1.09):

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתיים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם".

18. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל לתקופה משמעותית לריצוי מאחורי סורג ובריה, על פי רוב בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, לגבי נאשמים אשר עברו תהליך שיקומי הוטלו לעתים עונשים קלים יותר, כמפורט להלן:

- א. ברע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה. הנאשם ביצע את העבירות בהיותו בן 18. בית משפט השלום ביטל את הרשעתו בדיון וגזר עליו של"צ בהיקף של 360 שעות וצו מבחן למשך שנה. בית משפט המחוזי הורה על הרשעתו בדיון, ואת יתר רכיבי העונש הותיר על כנם.
- ב. ברע"פ (מח' חי') 48422-02-13 **ניסנוב נ' מדינת ישראל** (11.7.13), התקבל ערעורו של נאשם, יליד 1988, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירות התפרצות לבניין מגורים וגניבה. בית משפט השלום גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט המחוזי הקל בעונשו בהתחשב בהיות הנאשם בגיר-צעיר ושיקומו. נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות.
- ג. ברע"פ (מח' י-ם) 4668/09 **מדינת ישראל נ' מרקוביץ** (2.10.11), נדחה ערעורה של המדינה בגין הליך שהסתיים באי הרשעת הנאשם. הנאשם ביצע מספר עבירות התפרצות, גניבה, פריצה למקום מגורים, הסגת גבול ואחזקת נשק שלא כדיון. בית המשפט נתן משקל רב לפרק הזמן שעבר מביצוע העבירות (4 שנים) ולשיקומו של הנאשם. נידון לשירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות וצו מבחן.
- ד. בת"פ (כ"ס) 4694-12-12 **מדינת ישראל נ' שרייר** (1.9.13), הורשעו שני נאשמים בהתאם

להודאתם, בביצוע שלוש עבירות של התפרצות בצוותא למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה, הסגת גבול בצוותא וגניבה בצוותא. הנאשמים היו בגירים-צעירים במועד ביצוע העבירות, ונידונו ל- 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ה. בת"פ (ק"ג) 411/09 **מדינת ישראל נ' ביטון** (1.9.13), הורשעה נאשמת לפי הודאתה בביצוע של עבירות התפרצויות לדירת מגורים בכוונה לבצע עבירה, החזקה ושימוש בסמים מסוכנים, גניבה, שימוש בכרטיסי חיוב בכוונה להונות ועוד. בית המשפט התחשב בנסיבות חייה הקשות של הנאשמת ושיקומה, והיא נידונה ל- 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ו. בת"פ (חי') 50704-01-11 **מדינת ישראל נ' קפטה** (21.3.13), הורשע נאשם לפי הודאתו בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע פשע, גניבה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפה ועוד. בעת ביצוע העבירות הנאשם היה כבן 31, נשוי, אב לשני ילדים ולחובתו הרשעה אחת בגין עבירת אלימות. נידון ל- 6 חודשי מאסר, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ז. בת"פ (ראשל"צ) 41351-08-11 **מדינת ישראל נ' ליחוביצקי** (23.3.14), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירות של התפרצות לבית מגורים בצוותא חדא כדי לגנוב, גניבה בצוותא חדא, גניבה, היזק לרכוש במזיד, התפרצות לבית מגורים ועוד. לנאשם עבר פלילי. בית המשפט התחשב בהיות הנאשם צעיר כבן 26 ואב לפעוטה, אשר עבר הליך שיקומי מוצלח. נידון הארכת המאסרים המותנים (האחד של 15 חודשים והשני של 8 חודשים), צו של"צ בהיקף של 400 שעות ופיצוי.

ח. בת"פ (י-ם) 1908/07 **מדינת ישראל נ' שמעון** (25.5.09), הורשע נאשם על פי הודאתו, בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים, כניסה והתפרצות לבניין שאינו מקום מגורים או תפילה, אחזקת סמים לשימוש עצמי ועוד. לנאשם עבר פלילי עשיר. בית המשפט התחשב בשיקום הנאשם והאריך את המאסרים המותנים שנגזרו עליו בגין הרשעות קודמות (האחד של 9 חודשים והשני של 7 חודשים), וכן צו מבחן למשך שנתיים.

ט. בת"פ (ת"א) 2318-10-10 **מדינת ישראל נ' טורישיניאק-ניימן** (27.11.12), הורשעה נאשמת על פי הודאתה בביצוע עבירות של התפרצות למגורים, ניסיון כניסה למגורים וקבלת נכסים שהושגו בפשע. בית המשפט ראה חשיבות בשיקום הנאשמת, והיא נידונה ל- 6 חודשי מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים.

י. בת"פ (אי') 1108/09 **מדינת ישראל נ' וורנין** (30.4.14), הורשע נאשם, יליד 1987, בהתאם להודאתו בארבעה כתבי אישום, בביצוע שתי עבירות של התפרצות למקום מגורים, עבירות של תקיפה, איומים, גניבה, החזקת סכין ועוד. לנאשם עבר פלילי. בית המשפט נתן משקל רב להליך השיקומי המוצלח של הנאשם, והוא נידון לשל"צ בהיקף של 320 שעות, לצד עונשים נלווים.

19. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנוק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; כאמור לעיל, במקרים מסוג זה, האירוע עלול להתפתח לעבירת אלימות, אף שלא ברצונו של הנאשם.

ב. **הנוק שנגרם מביצוע העבירה**; הנאשם התפרץ לדירת מגוריהם של המתלוננים, עקר את הכספת מהקיר, גנב אותה ביחד עם תכולתה והותיר את הבית באי סדר. מעבר לכך, נגרמה עוגמת

נפש למתלוננים.

ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;** לנאשם נסיבות חיים קשות ומורכבות. הוא התייתם מאביו בגיל 6, ניסיונות לשלבו במסגרת חינוכית כשלו והוא התחבר עם חברה שולית והחל לצרוך סמים.

20. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מעשרה חודשי מאסר בפועל ועד עשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל.

סוגיית הסטייה מן המתחם והארכת התנאים

21. סעיף 40 ד' (א) לחוק העונשין קובע את סמכות בית המשפט לסטות ממתחם העונש ההולם בשל שיקול שיקומו של הנאשם, כדלקמן:

"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969".

22. עיון בסעיף 40 ד' האמור מעלה כי המחוקק העניק משקל רב לשיקול השיקומי, בכך שניתנה לבית- המשפט הסמכות, בשל שיקול זה, לחרוג ממתחם העונש ההולם, ללא מגבלה על היקף החריגה (בניגוד לחריגה לחומרה בשל שיקול ההגנה על שלום הציבור אשר מוגבלת לחריגה שאינה ניכרת מן המתחם), ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו. מכאן שבהיררכיה בין שיקולי הענישה, ניתן לשיקול השיקום מעמד נכבד.

לעניין זה אף קבע בית המשפט העליון על ידי כב' השופט ח' מלצר ברע"פ 262/14 **נאשף נ' מדינת ישראל** (22.1.14):

"...בהקשר זה אני מוצא לנכון להעיר עוד כי שיקולי שיקום הם, אמנם, בעלי מעמד חשוב עת מאזן בית המשפט בין שיקולי הענישה, הגמול וההרתעה, במלאכת גזירת הדין. במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומי, או מראה נכונות כנה לעשות כן - עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול (ראו: דברי חברי, השופט א' שהם, ברע"פ 3711/13 **הושיאר נ' מדינת ישראל** (16.7.2013)). ואולם, ההתחשבות בשיקולים אלה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט והיא איננה בגדר חובה, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. בית המשפט יטה לבכר את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי קיים סיכוי ממשי לשיקומו, וכך הוא "במקום שבו נראה כעקבי הליך השיקום שבו מצוי המבקש-המערער" (ראו: רע"פ 8665/12 **ברהנה נ' מדינת ישראל** (2.5.2013)) - ואילו השמתו של הנידון מאחורי סורג ובריוח עלולה לאיין את ההליך השיקומי, או לפגוע בו באופן ניכר."

23. סבורני כי המקרה דנן הינו אחד מאותם מקרים חריגים אשר בהם ראוי לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא בשל שיקול שיקומו של הנאשם. מדובר בעבירה אשר בוצעה על רקע התמכרות ארוכת שנים לסמים. במהלך תיק זה, החל הנאשם בתהליך טיפולי-שיקומי של שמירה על ניקיון מסמים במשך למעלה משנה וחצי, בפיקוח היחידה לנפגעי סמים ביפו, כפי שמעידות בדיקות שתן שעבר, ועובד לפרנסתו. תסקירי שירות המבחן מצביעים על הצלחה של ההליך השיקומי. הנאשם השתלב בהליך טיפולי ארוך ומתמשך, אשר הוא לוקח בו חלק עד היום. במסגלת הטיפול החל

במסע לשינוי דפוסי התנהגותו ולשיקום חייו. הנאשם אשר גדל במסגרות חוץ ביתיות, התקשה בקריאה ובכתיבה, וכפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, כיום שולב בקבוצה להנחלת השפה העברית, לשם שיפור מיומנויות כתיבה וקריאה. הנאשם נישא לרעייתו, אשר תומכת ומסייעת בשיקומו, ולשניים נולד לאחרונה בן. הנאשם מעוניין בחיזוק התא המשפחתי ובהמשך שיקום חייו. נדמה כי הקמת התא המשפחתי מעניקה לו יציבות ומטילה עליו אחריות.

24. כאמור לעיל, נגד הנאשם תלויים ועומדים שני מאסרים על תנאי בני הפעלה של 12 חודשים ושל 6 חודשים. סעיף 56 (א) לחוק העונשין, מסמיך את בית-המשפט להאריך עונש מאסר על תנאי שהוטל, כמפורט להלן:

"בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי".

25. בנסיבות המקרה דנן, סבורני כי לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי, וזאת על רקע השיקול השיקומי. כאמור לעיל, הנאשם עבר כבר דרך ארוכה בהליך שיקומי משמעותי של ניקיון מסמים, שיקם את חייו, והתסקירים בעניינו מצביעים על סיכוי לכך שהנאשם אכן שינה את אורחות חייו ויוכל להתמיד בכך. בנסיבות אלה, הפעלת עונשי המאסר על תנאי, ושליחתו לבית הסוהר עלולה, בהסתברות גבוהה, לגדוע את ההליך השיקומי שעבר, להשיבו למעגל הסמים שבו היה נתון במשך שנים רבות, ובהמשך לכך להחזירו למעגל ביצוע עבירות הרכוש, אשר הקשר בינו לבין התמכרות לסמים ידוע וברור. לפיכך, סבורני כי האינטרס הציבורי של מניעת עבירות מוביל למסקנה בדבר הארכת התנאי, חלף הפעלתו.

26. בהקשר זה אף נתתי דעתי לכך שהנאשם שהה במעצר במשך תקופה של כחודשיים, מיום 12.9.12 ועד ליום 8.11.12.

גזירת העונש המתאים לנאשם

27. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם**; כאמור לעיל, הנאשם נישא ולאחרונה נולד לו בן. ניכר כי הטלת עונש מאסר בפועל תפגע באופן קשה במשפחתו החדשה.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב**; הנאשם הודה באשמה ונטל אחריות מלאה למעשיו. כמו כן, הנאשם השתלב בטיפול במסגרת היחידה לנפגעי סמים, עמד בכללי המקום, שמר על ניקיון מסמים והביע מוטיבציה ורצינות לשקם את חייו ולחזק את התא המשפחתי שרקם. רצינותו הרבה ניכרת, בין היתר, מהתרחקותו מגורמי סיכון, ואף הוא סגר את הקיוסק אשר ניהל.

ג. **חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות**; העבירות בוצעו במהלך שנת 12', ומאז נטל הנאשם חלק פעיל בהליך טיפולי ולא נפתחו בעניינו תיקים נוספים.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו**; לחובת הנאשם 20 הרשעות קודמות, וכן עומדים ותלויים בעניינו שני מאסרים מותנים בני הפעלה. הנאשם הורשע בגין ביצוע עבירות של התפרצויות, גניבה, החזקת מכשירי פריצה, קשירת קשר לעשות פשע, החזקת נכס החשוד כגנוב, הפרת הוראה
עמוד 7

חוקית, פגיעה בפרטיות, הפרעה לעובד ציבור, קבלת דבר במרמה, תגרה במקום ציבורי, החזקת סכין למטרה לא כשרה, היזק לרכוש במזיד, תקיפה סתם ועוד.

28. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לבכר את השיקול השיקומי על פני שיקולי ההלימה וההרתעה, ולהאריך את עונשי המאסר על תנאי, לצד הטלת עונשים נלווים.

הרכיבים הכספיים

29. הואיל ומדובר בעבירות רכוש אשר מבוצעות למען בצע כסף, מן הראוי שאף הענישה תישא רכיב כלכלי כדי שביצוע העבירה לא יהיה משתלם לעבריין. במקרה דנן, לנוכח מסקנתי בדבר השיקול השיקומי, אשר מצדיק הימנעות מהפעלת התנאי המאסר על תנאי ומהטלת מאסר בפועל, סבורני כי מן הראוי להטיל על הנאשם קנס מכביד, אשר יהווה עבורו עונש מוחשי ומרתיע, ויעבור לו מסר ברור בדבר העדר כדאיות ביצוע עבירות.

30. כמו כן, למתלוננים נגרם נזק מוחשי ומשמעותי בכך שדירתם נפרצה, הכספת נעקרה מן הקיר, ונגנבו להם דרכונים, תכשיטים, 600 אירו, 3,000 ₪ ועוד. מדובר בפריטים בעלי ערך כספי ורגשי רב. הרכוש שנגזל לא הושב לבעליו. כמו-כן, נגרמו להם עוגמת נפש, וכן נפגעה תחושת הביטחון שלהם, ועל כך יש לפצות את המתלוננים. דברים אלה עולים בפירוש מדברי המתלוננת בבית-המשפט אשר תיארה את הפגיעה בתחושת הביטחון שלה (עמ' 16). בהקשר זה יודגש כי מדובר במתלוננת בת 67.

סוף דבר

31. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חידוש עונש המאסר על תנאי בן 12 חודשים, אשר תלוי ועומד נגד הנאשם מת"פ (ת"א) 7689/07 **מדינת ישראל נ' ניסים** (22.6.09) וזאת למשך שנתיים מהיום.
- ב. הארכת המאסר על תנאי בן 6 חודשים, אשר תלוי ועומד נגד הנאשם מת"פ (ראשל"צ) 1299/09 **מדינת ישראל נ' דבורה** (14.10.12) למשך שנתיים נוספות.
- ג. פיצוי כספי למתלונן, עד תביעה 1, בסך של 20,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.1.15, ויועבר למתלונן בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה. כל סכום שיופקד בקופת בית-המשפט יזקף תחילה לפירעון הפיצויים.
- ד. קנס כספי בסך של 30,000 ₪ או 200 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.2.15. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ה. צו של"צ בהיקף של 400 שעות. שירות המבחן מתבקש להגיש את תכנית השל"צ לאישור בית-המשפט תוך 30 ימים, ללא צורך בדיון.
- ו. צו מבחן למשך שנתיים מהיום.

מובהר בזאת לנאשם כי אם לא ימלא אחר צו השל"צ או המבחן, ניתן יהיה לשוב ולגזור את דינו.

ניתן בזאת עיכוב ביצוע צו השל"צ למשך 45 ימים.

מזכירות בית-המשפט תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ככל שקיימים מוצגים בתיק יושבו לבעליהם, ובהעדר בעלים יושמדו או יחולטו לפי שיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו אלול תשע"ד, 21 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים.